

Tranh chấp Bãi Tư Chính và niềm quốc nhục của Việt Nam

Luật sư Đào Tăng Dực

Trong mấy tuần qua, tin tức thế giới, cộng đồng mạng và cộng đồng người Việt hải ngoại xôn xao vì những vi phạm chủ quyền Việt Nam trắng trợn của Trung Quốc tại Bãi Tư Chính bằng 2 tàu Cảnh sát biển (trong đó có một tàu không lồ 10.000 tấn) và một tàu khảo sát địa chấn khi đối đầu với 4 tàu Cảnh sát biển Việt Nam từ các ngày 3 tháng 7 đến 17 tháng 7, 2019.

Hầu rộng đường dư luận, chúng ta nên tìm hiểu Bãi Tư Chính là gì?

Trước hết Bãi Tư Chính còn được gọi là Bãi Cạn Tư Chính hay Bãi Ngầm Tư Chính có tiền Anh gọi là Vanguard Bank là một bãi san hô có diện tích khoảng 33KM², thuộc thềm lục địa Việt Nam và nằm trong vùng đặc quyền kinh tế của chúng ta, tức 200 hải lý tính từ bờ biển. Đây là một vùng biển nhiều tài nguyên thiên nhiên của tiền nhân để lại.

Theo PGS-TS Vũ Thanh Ca các sự kiện sau đây cần lưu ý:

1. Khu vực bãi Tư Chính cách các nhóm đảo Phú Quý và Côn Đảo của Việt Nam khoảng 200 hải lý và bờ biển Việt Nam khoảng 220 hải lý,
2. là phần nổi dài và kéo dài về phía Đông Nam của thềm lục địa Việt Nam.
3. Cùng với các bãi ngầm Tư Chính, Vũng Mây và các đá Ba Kè, Huyền Trân, Quế Đường, Phúc Nguyên thì Bãi Tư Chính là phần nổi dài của thềm lục địa Việt Nam về phía Đông Nam và vì ngăn cách với quần đảo Trường Sa bằng một rãnh sâu nên theo Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật biển (UNCLOS), nó không thuộc quần đảo Trường Sa.

Một sự kiện đáng chú ý khác là Bãi Tư Chính cách bờ biển Trung Quốc 600 hải lý, tức hoàn toàn ngoài vùng đặc quyền kinh tế. Trung Quốc khẳng định chủ quyền của họ trên cơ sở 2 lập luận. Một là chủ thuyết “Đường Lưỡi bò” và hai là Bãi Tư Chính thuộc Quần Đảo Trường Sa, một vùng biển đang tranh chấp.

Các sự kiện địa dư vừa nêu trên đã bẻ gãy toàn diện lập luận Bãi Tư Chính là một phần của Trường Sa.

Còn Đường Lưỡi Bò của Trung Quốc bị Tòa Trọng Tài Thường Trực Quốc Tế, trong một phiên xử do Phi Luật Tân đề xướng và Trung Quốc là bị cáo khiếm diện, đã tuyên bố là hoàn toàn vô hiệu lực và không có cơ sở pháp lý theo công pháp quốc tế về luật biển, trong một phán quyết lịch sử ngày 12 tháng 7 năm 2016.

Thế thì tại sao Trung Quốc lại ngang nhiên xâm lấn và uy hiếp chủ quyền của nhân dân Việt Nam trong khi họ hoàn toàn không có cơ sở pháp lý?

Tuy nguyên nhân phức tạp nhưng chúng ta có thể nêu ra những nét chính sau đây:

1. Trước hết Trung Quốc, cũng như các chế độ độc tài cộng sản khác trên thế giới như Việt Nam, Bắc Hàn hoặc Cuba không phải là những chế độ pháp trị. Trong nước thì họ sử dụng luật rừng và công an để đàn áp đối lập và nhân dân thấp cổ bé miệng. Đối ngoại thì họ không tôn trọng công pháp quốc tế và vi phạm trắng trợn tất cả các hiệp ước quốc tế từ thương mại đến nhân quyền. Chính đảng CSVN cũng thường xuyên hành sử vô pháp vô thiên như TQ vậy

2. Sự hèn nhát hầu như đã đạt đến mức độ huyền thối của đảng CSVN khi đối đầu với đàn anh ý thức hệ TQ. Thật vậy, trong khi TQ liên tục xâm phạm quyền lợi của quốc gia tại Bãi Tư Chính và gây sóng nổi trên công luận toàn cầu thì TBT kiêm Chủ tịch Nước Nguyễn Phú Trọng câm miệng hèn, báo chí lề đảng không hé môi cho đến những ngày cuối cùng khi không còn dấu diếm được nhân dân, và trong khi chủ tịch Quốc Hội bù nhìn của CSVN thăm viếng TQ, khua môi múa mép nịnh bợ và tung hô Tập Cận Bình

3. Tuy Bãi Tư Chính chỉ là một trong nhiều vùng tại Biển Đông có tiềm năng vô tận tài nguyên, nhưng nếu TQ xâm chiếm được và biến nó từ một vùng thuộc thềm lục địa và thuộc chủ quyền tuyệt đối của Việt Nam trở thành một vùng tranh chấp, thì sự kiện này sẽ có ảnh hưởng chiến lược ủng hộ cho lập luận Đường Lưỡi Bò của TQ, tạo nên cơ sở xây dựng bá quyền TQ tại Biển Đông.

Hậu quả của tình trạng tệ hại trên sẽ ra sao với dân tộc?

Thật ra hiện trạng Bãi Tư Chính chỉ là đỉnh của một tảng băng sơn. Vận mệnh của dân tộc như trên đầu sợi lửa bỏng. Trên các trục giao thông chiến lược của đất nước, đảng CSVN đã trao vận mệnh cho các tư bản đồ TQ thao túng. Không gian ảo của Việt Nam, qua sự sắp xếp của Bộ Trưởng Thông Tin và Truyền Thông Thiếu Tướng Nguyễn Mạnh Hùng, không chóng thì chầy, các công ty Hoa Kỳ và Tây Phương như Google goạc Facebook sẽ bị ép vắng ra khỏi thị trường Việt Nam để nhường không gian mạng cho TQ thống trị. Lúc đó, bên ngoài thì hạm đội của TQ áp lực trên hải đảo và bờ biển, bên trong thì TQ thống trị từ hạ tầng cơ sở đến không gian ảo, thử hỏi Việt Nam sẽ còn bảo vệ được chủ quyền hay không?

Trong tình huống quốc gia lâm nguy như thế, chúng ta phải làm gì?

Ngoài những câu tuyên bố vớ vẩn và đầu môi chót lưỡi của Người Phát ngôn Bộ Ngoại giao Việt Nam Lê Thị Thu Hằng ngày 19/7 liên quan đến diễn biến ở khu vực biển Đông, một chuyên gia Úc Đại Lợi là GS Karl Thayer cho rằng

đảng CSVN nên can đảm trao trả cho báo chí quyền tự do loan tải tin tức về những vi phạm nghiêm trọng này của TQ hầu huy động lòng dân trong một thế chiến lược chống TQ.

Tuy nhiên, lịch sử đã chứng minh rằng đảng CSVN là một định chế tham quyền cố vị, có khả năng tàn ác vô giới hạn và là niềm nhục lớn lao của đất nước. Định chế này minh thị chủ trương thà mất nước chứ không thể mất đảng.

Con đường duy nhất còn lại cho nhân dân Việt Nam là cương quyết đứng lên, dẹp bỏ nội thù CSVN và sau đó, bằng mọi phương thức, từ quân sự, kinh tế cho đến pháp lý, ngăn chặn sự xâm lăng non song gấm vóc của kẻ thù bắc phương là Trung Quốc.